KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
18

GROCK

DE KONING VAN DE LACH

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL DOOR J. GRATON

E clown heeft geen vaderland. Hij hoort thuis in alle landen. De beroemde clown Grock, die vloeiend een tiental talen spreekt, werd lang aanzien voor een Engelsman. De Engelsen zelf dachten dat hij een landgenoot was. Maar, op zekere avond...

...vertoont Grock een nummer te Londen, in het Buckingham Palace, voor koning George V, het Hof en de Eerste Minister Winston Churchill... Na de vertoning...

Bravo ! Alleen de Engelsen zijn werkelijk goede clowns, nietwaar master Grock ?

Het valt me zeer moeilijk te antwoorden, sir.

En waarom dan wel ?...

Omdat ik... een Zwitser ben !

Zijn ware naam is Adriaan Wettack. Grock werd inderdaad geboren te Reconvillers. Naar gelang het seizoen oefende zijn vader twee beroepen uit : in de winter uurwerkmaker...

En 's zomers hotelier..

Een Wienerschnitzel voor Mijnheer !

Vader Wettack had niet alleen een goede keuken, maar wist zijn klienten ook op leuke nummers te vergasten.

Dames en heren, ik zing U nu een Tirools liedje !

Bravo ! Bravo !

Adriaan liep in de voetsporen van zijn vader.

Niet kwaad, jongen ! Je kan nu reeds uurwerken herstellen, sausen bereiden, klarinet spelen, en nu ook nog op je handen lopen. Je opvoeding vordert goed...

Op zekere dag staat een circus zijn tenten op, niet ver van het ouderlijk hotel. Adriaan volgt alle voorstellingen.

's Avonds herhaalt hij met zijn zuster de nummers, die hij bewonderd heeft...

Kijk, Jeanne !

Het gaat nog niet heel goed, maar de aanhouder wint. Ik heb een idee ! Zouden wij samen niet eens een nummer maken ?

Ho, ja ! Dat is fijn ! Wanneer beginnen we er mee ?

Soms viel het wel eens tegen...

AAAAI !!!

Hahaha ! Bravo, Adriaan !

Enkele weken later vertonen Adriaan en zijn zuster met succes hun nummer in de omliggende herbergen.

BRAVO !

Die kent er iets van !

Adriaan wou zijn roeping volgen, maar...

Hoed je voor dat artistenleven ! Zelden verdienen artisten hun brood. Men sprak mij over een plaats van maître d'hôtel, die te begeven is te Chelme-sur-Vevrey...

Adriaan zou zijn brood op een ernstige wijze verdienen.

Adriaan, breng vijf warme borden naar tafel nummer acht !

Ja, ik kom.

Aaaï ! Ik heb mijn vingers verbrand !

Op zes weken tijd, heeft hij zoveel borden gebroken, dat hij practisch niets heeft verdiend.

Het spijt me, Adriaan, maar wie breekt, betaalt !

Zonder enig kapitaal begint Adriaan met zijn zus een reeks vertoningen.

Dat is nogal een succes, hé ! In twee dagen tijd heb ik alles terug gewonnen, wat ik verloren had. Ik ga weer eens praten met vader.

Laat mij toch naar het circus gaan ! Ik ben er zeker van, dat ik er m'n weg zal maken.

Adriaan, ik raad je aan een laatste poging te doen om op een normale wijze je weg te maken. Indien het weer mislukt, dan mag je doen wat je wil.

Als een gehoorzame zoon aanvaardt Adriaan een betrekking van precepteur bij een rijk Hongaar te Budapest.

De wereld is verdeeld in vijf delen. Ik toon jullie die op de wereldbol.

Op zekere dag...

Beste vriend, m'n vrouw en ik moeten weg. Zorg goed voor de kinderen.

Twee uur later...

En nu een kwartiertje ontspanning. We hebdat goed verdiend ! Ik zal jullie eens enkele nummertjes tonen.

Ho, ja, mijnheer!

Met allerlei kunstjes en acrobatiën is een uurtje gauw voorbij, en...

!??!

U heeft uw verstand verloren, mijnheer ! Ik heb u m'n kinderen niet toevertrouwd om er Hansworsten van te maken. U kunt ophoepelen ! U is ontslagen !

Maar, mijnheer...

Ho, papa ! Voor één keer dat wij nu eens een vrolijke meester hadden...

Wat ga ik nu aanvangen, zonder één cent op zak in deze vreemde stad ?

Om zijn brood te verdienen accordeert Adriaan piano's...

Tot hij op zekere dag weer een cirkus ziet...

U aanwerven ? Mij goed... Maar, wat kan je ?

Wel... heu... goocheltoeren, evenwichtsoefeningen op een gespannen koord, gevaarlijke sprongen... en ik bespeel verschillende muziekinstrumenten.

Het spijt me, maar ik heb eigenlijk niemand nodig... Is dat alles wat je kent ?

Neen... ik... ik kan ook koken...

Dat is fijn ! Ik zoek juist een goede kok. Wel, je mag voor ons koken !

De jongeman maakt voor het eerst kennis met het ruwe cirkusleven.

Baas, ik houd het niet meer uit ! Die laatste oefeningen hebben bijna mijn ribben gebroken...

Dat moet je er voor over hebben, beste vriend !

Wanneer de cirkus verhuist, zorgt Adriaan ook voor...

Opgepast, daar komt weer een stuk wild !

...het avondmaal!

Gauw !... Ga het halen !

Jaren gaan voorbij. Adriaan heeft de pseudoniem Grock genomen en ontmoet de clown Antonet, te Los Angeles, in Amerika.

Luister, Grock, wij zouden samen een nummer moeten in elkaar steken..

Graag ! Dat is een goed idee !

En toen vond Grock de silhouet die hem beroemd heeft gemaakt.

Wat denk je van deze maquillage ?...

Uitstekend ! De mensen zullen lachen met het contrast tussen ons beiden !

De twee clowns treden voor het eerst samen op voor de koning en de koningin van Spanje. Het wordt een echte triomf !

Ik wens u geluk ! De koningin en ik hebben nog nooit zo hartelijk gelachen. Ik voorspel u een schitterende carrière!

Dank U, Majesteit !

En van daar gaat het naar Londen, waar Grock ettelijke jaren blijft.

BRAVO !

BIS !

Adriaan heeft voortaan twee gezichten. In het cirkus is hij de koning van de clowns, en in de stad een deftig gentleman.

Welk pak trekt mijnheer van middag aan ?

Dat is een ernstig probleem, James. Grock heeft het makkelijker.

Dikwijls vindt Grock zijn beste gags (1) bij louter toeval. Op zekere dag werpt hij, bij het verlaten van de arena, zijn hoed in de hoogte. De hoed valt niet terug...

(1) Komische invallen.

Tiens ! Wat gebeurt er ? Ik ga eens fluiten om hem te roepen.

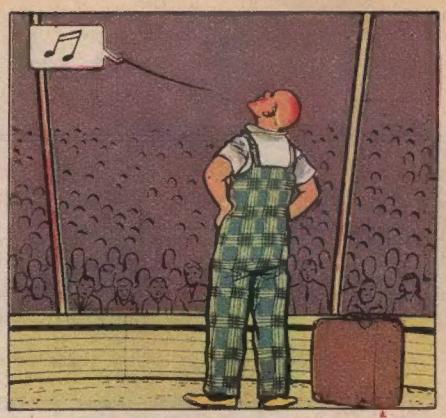

En terwijl het publiek het cirkus doet daveren van het lachen, valt zijn hoed weer op zijn hoofd.

Wanneer hij opnieuw achter de schermen staat, vindt Grock de verklaring...

Wij hebben je een poets gebakken! Wij hadden een draad aan je hoedje vastgemaakt, en een acrobaat die boven in de tent verborgen zat, trok aan de draad, nadat jij je hoedje in de hoogte had geworpen.

Des te beter, want ik dacht dat ik betoverd was. In ieder geval dat is een uitstekende gag, en die voeg ik voortaan bij mijn nummer.

Het beroep van clown is echter niet zo plezant als men het wel zou veronderstellen... Ook clowns hebben hun moeilijkheden. Op zekere dag...

Ik voel dat ik oud word. Ik heb zwarte gedachten.

Je zou een dokter moeten raadplegen.

Wel, dokter ?

Alhoewel ik u voor het eerst zie, schijnt u mij toch een uitstekende gezondheid te hebben !...

En wat schrijft u me voor ?

U moet afwisseling zoeken, de beste remedie : *ga eens kijken naar het programma van Grock!*

Rijk geworden, laat Grock een prachtige villa bouwen, waarvan hij gewoontijk slechts de kleinste kamer bewoont.

Ik heb toch liever een foorwagen. Ik ben nu weer fit, en ga op tournée.

De eeuwige zwerver houdt meer van een foorwagen en het leven van foormensen, dan van luxe en comfort.

Een rijdende villa, dat is mijn droom!

MODERN' CIRCUS

Tijdens de jongste jaren heeft hij de droom van zijn leven kunnen verwezenlijken : een eigen cirkus !

GROCK

CIRCUS GROC

Onlangs heeft Grock (die nu reeds 74 jaar oud is) zijn afscheidsvoorstelling gegeven. Maar wij hopen hem zeker nog terug te zien met zijn grote koffer en zijn beruchte wonderstoel. Met deze twee hulpmiddelen heeft hij talrijke generaties, kinderen en grote mensen, doen gieren van het lachen.

Speel je niet mee met mij ?

Jean Graton

Einde

Volgende week : HET LEVEN VAN HENRY FORD

HET KATJE

VORIGE week ontmoette ik een vriend, die als fotograaf verbonden is aan een groot blad. Hij vertelde mij een klein voorval dat hem getroffen had.

Op zekere dag kwam iemand bij hem aanbellen. 't Was een werkman die vroeg :

— Mijnheer, je bent toch fotograaf, hé ?

— Ja zeker ! Hoe weet je dat ?

— Wel, ik vroeg daar in de buurt of iemand hier een fotograaf kende, en toen heeft men mij verzekerd, dat je foto's maakt voor een dagblad.

— Ja, dat is inderdaad zo. En waarmee kan ik je van dienst zijn ?

— Wel, mijnheer, ziehier waarover het gaat : ik had een heel lief katje. Het was mijn enig plezier, want ik woon helemaal alleen, een paar straten verder. Mijn katje is gisteren gestorven, en ik wil het niet begraven alvorens er eerst een foto van te laten maken, om een herinnering te hebben aan mijn Minneke Poes !

Mijn vriend vertelde dat hij, die nochtans als persfotograaf reeds allerlei situaties heeft meegemaakt in allerlei milieu's, door dit onverwachts verzoek waarlijk was getroffen.

Hij heeft van het katje natuurlijk een foto gemaakt, en de man was daarmee zó blij, dat hij niet wist hoe zijn dank betuigd. Op de foto van mijn vriend scheen het katje alleen maar te slapen.

Mijn vriend verzekerde mij, dat hij zelden iemand zó gelukkig heeft kunnen maken als die arme eenzaat met een foto van zijn Minneke Poes...

Kuifje

TOVEREN...

J. DE GROOTE, van Aalst, **is een trouw clublid en interesseert zich voor... toverkunst ! Hij zou willen leren goochelen en vraagt naar de publicatie van enkele goochelkunstjes in « Kuifje ».**

Mag ik je verwijzen naar het levensverhaal van de beroemdste van alle goochelaars, Robert Houdin, dat in « Kuifje » verscheen. In dat verhaal vind je menige goochelkunstjes beschreven.

WIE GRAAG FOTOGRAFEERT

en reeds tamelijk goede foto's maken kan, mag die insturen naar de redactie van « Kuifje ». De beste foto's worden misschien in ons blad afgedrukt.

Wie krijgt deze prijzen ?

ROGER PIERRE, Brusselstraat, 63, wint een prijs met zijn oploossing voor Onze Grote Prijsvraag. Hij vergat echter te vermelden WAAR HIJ WOONT

GEORGES RIJM, Boschaert de Bouwellei, 8, krijgt ook een prijs indien hij ons zijn volledig adres geeft !

Onder Ons !

IK BEN OOK EEN HUMORIST

zo schrijft Henri-Georges, van Veulen, in Limburg en hij stuurt mij negen mopjes, waarvan ik hierbij de beste geef :

WAT WIL JE ?

— Wat wil je hebben, vroeg de winkelier aan het jongetje, chocolade of koekjes ?

— Allebei, antwoordt de snaak, maar mijn moeder heeft mij om een pond zeep gestuurd !

OP KANTOOR

Kantoorchef : Waarom hou je je pen zo lang in de inktpot, mijnheer Pieters ?

Pieters : Ik heb zoveel geschreven, dat ik nu eerst mijn pen wat moet laten afkoelen...

IN HET RESTAURANT

Kellner : Wenst mijnheer een diner van 30 of 40 frank ?

Klant : Wat is het verschil ?

Kellner : 10 frank.

KUIFJE IN INDONESIE

ANDRE DE CORTE, die te Djakarta in Indonesië woont, stuurt ons ook zijn opinie over « Kuifje ». Hij appreciëert vooral het verhaal van Macherot « Chlorophyl », het verhaal van Craenhals « Pom en Teddy », Vandersteen « Gezanten van Mars » en « 't Prinske » en van Hergé « De Zaak Zonnebloem ».

Je moest mij eens laten weten, André, hoe de jongens uit je omgeving « Kuifje » vinden.

Met mijn hartelijke groeten.

EEN JONGE DICHTER

RONNI HUYGEN, van Boom, stuurt mij een gedicht in vier strofen, getiteld « Het Hengelaartje », en waarvan het laatste vers luidt :

O, wat een dikke vis
Die nog groter dan die van [gisteren is
Ik zal hem bakken in de pan
Ook pa en ma smullen er van!

Ook *Jacques CATTEUW, van Proven,* begint reeds goed gedichten te schrijven.

EEN NIEUWE CLUB TE HAALTERT

RENE ROELANDT, Kapellestr., Haaltert, zou graag een nieuwe Kuifje's club willen oprichten.

Wel René, begin dan met je beste vrienden op school en in de buurt daarover eens te spreken. Roep ze samen, toon hen al de nummers van « Kuifje », die je nog bezit, zo ze « Kuifje » nog niet kennen, en bespreek dan onder elkaar de verschillende verhalen, zodanig dat « Kuifje » een vriendenband wordt. En dan kunnen jullie ook allerlei andere activiteiten voorzien : uitstapjes, voetballen, poppenspel, zeepkisten bouwen, enz.

Laat mij eens weten of je er in geslaagd bent een club op te richten ?

EEN NIEUWE CLUB TE MENEN

ALFRED VAN ELSLANDER, Zandputstraat, 84, Menen (Oost-Vlaanderen) liet mij weten dat hij in zijn gemeente een nieuwe Kuifje's club wil oprichten.

Jongens uit Menen en omgeving worden vriendelijk verzocht zich zo spoedig mogelijk met Alfred in verbinding te stellen.

Veel succes, beste vriend !

Waar woont Karel ?

EEN Gents lezer die zijn brief alleen met « Karel » ondertekent, stuurde me een enthousiast schrijven over onze Kuifje's chromo's.

Wij zouden hem graag een kleine beloning laten geworden, maar kennen niet eens de familienaam van onze correspondent. Zou Karel zich willen bekend maken ?

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

LEO COPPENOL, Professor Crausstraat, 96, Delft (Holland). Leo verlangt in briefwisseling te komen met een jongen van twaalf à dertien jaar, die belangstelling heeft voor radiotechniek en postzegels. Hoe verder zijn correspondent woont, hoe liever het hem is ! Men schrijve hem rechtstreeks.

HENK VAN BRONSWIJK, Sint-Ansfridusstraat, 9, Amersfoort (Holland) is dertien jaar, en zou graag willen corresponderen met lezers uit Zuid-Afrika en België.

GUIDO VAN NESTE, Luikweg, 142, Bavikhove bij Kortrijk zou graag willen briefwisselen met een jongen, liefst uit Limburg, die zich interesseert voor wielrijden en postzegels.

BAUDEWIJN DEBRAE, Graaf van Egmontstraat, 26, Antwerpen-Zuid zou graag willen corresponderen met jongens die punten verzamelen.

NAAMLOZE CORRESPONDENTEN !

UIT Holland kreeg ik van een enthousiast lezer een radioschema toegestuurd. Deze vriendelijke jongen liet mij eveneens weten dat hij een nieuwe club heeft opgericht, en dat zijn nieuwe club over een eigen kamer beschikt. Jammer genoeg bevat zijn brief geen adres, zelfs geen voornaam, noch familienaam ! De naamloze correspondent wordt vriendelijk uitgenodigd zich bekend te maken.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directr. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. *Publiciteit :* **PUBLI-ART** KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro 199.334 — *Abonnement:* 4 fl. per kwartaal

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Holland	: G.-J. Raat, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: Editions DARGAUD S.A., 60 Chée d'Antin, Parijs IXe
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Congo	: KUIFJE CONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. Carlo GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: KUIFJE CANADA - 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).
Portugal	: Livraria BERTRAND - 73/75, Rua Garret, Lissabon.

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.
CANADA	1 jaar :	6,5 $

5-5-55

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

Edmond Dantès werd Graaf van Monte Cristo en sloot vriendschap met Villefort, Danglars en Morcerf, de drie die zijn ondergang bewerkten. Hij koestert het voornemen zich te wreken...

HET NOODLOT SLAAT VOOR DE EERSTE KEER TOE...

67 ZES weken later gebeurde het drama... De graaf van Monte Cristo wilde het elixir gebruiken, dat in z'n schrijftafel stond, en moest vaststellen dat het verdwenen was. Wie kon het flesje gestolen hebben ? Daar hij de schuiven van z'n bureau nooit sloot, kon het zowel door een van zijn gasten als door zijn bedienden zijn meegenomen. Hij dacht na, zag in herinnering de bezoekers die hij ontvangen en de gesprekken die hij met hen gevoerd had... Plotseling stond het vreemd gesprek met mevrouw de Villefort hem weer duidelijk voor de geest. « Zal deze vrouw het instrument van m'n wraak worden ? », vroeg hij zich af.

68 Z'N vermoedens werden bewaarheid, want nog diezelfde namiddag kwam iemand hem het nieuws brengen, dat juffrouw de Villefort gevaarlijk ziek was en niemand haar ziekte kende. De toestand van het arme meisje verergerde voortdurend en men vreesde dat ze zou sterven. « Villefort, de schurk die mij veroordeelde tot de gruwelijkste van alle straffen, krijgt eindelijk loon naar werken », dacht de graaf en was zeer tevreden. Maar dat duurde niet lang. Z'n geweten werd spoedig wakker : « Villefort zal de dochter die hij liefheeft verliezen... het is monsterachtig. Het is een moord. Die moord kan je niet laten gebeuren! ».

69 VILLEFORT is schuldig, maar Valentine heeft geen mens kwaad gedaan en ik heb het recht niet haar op te offeren aan mijn wraakplannen! ». Als een gek rende Monte Cristo buiten en liet zich, ondanks het late uur, dadelijk bij magistraat de Villefort aanmelden. Van het aangezicht van deze laatste kon men de onrust en het leed aflezen. Hij staarde zijn late bezoeker haast wezenloos aan en zei : « U bent dus op de hoogte van de smart die m'n huis treft ? ». « Ja, men heeft me ingelicht en het is daarom dat ik tot hier gekomen ben. Kan je me niet naar juffrouw Valentine leiden ? Misschien kan ik haar helpen... ».

70 VILLEFORT keek de graaf hoogst verbaasd en niet begrijpend aan. « Ik heb van m'n verre reizen een paar geneesmiddelen meegebracht die, in sommige gevallen, werkelijk afdoend zijn ». « Volg me, graaf, volg me ! Indien je mijn dochter kan redden, zal ik je eeuwig dankbaar zijn ». Enkele ogenblikken later reeds stond de graaf van Monte Cristo bij het ziekbed van Valentine. Hij had zich niet vergist : het ongelukkig meisje was vergiftigd. Hij goot een barnsteenkleurige vloeistof in een glas en druppelde dit tussen de gesloten lippen van Valentine...

71 HEB wat geduld, zei graaf de Monte Cristo tot Villefort, die zwijgend toekeek, het geneesmiddel werkt pas over een paar uren. Intussen zou ik graag een geheim onderhoud met je hebben ». « Een onderhoud ?... Gaat het over Valentine ? ». « Ja, het gaat over Valentine. Ik heb redenen om te geloven dat ze vergiftigd werd. En ik meen zelfs te weten wie deze vreselijke misdaad beging ». De magistraat beefde van ontroering en veronwaardiging : « Neen, stamelde hij, neen, dat is onmogelijk. Wie kon er belang bij hebben mijn dochter uit de weg te ruimen ? Spreek op. Zeg me de waarheid ! ».

72 MONTE Cristo antwoordde niet. Hij lei z'n vinger op de lippen en keek naar de deur. « Kom mee naar m'n bureau», zei de magistraat en wees de weg. « Graaf van Monte Cristo, zei hij nadat hij de deur zorgvuldig gesloten had, ik verzoek je te spreken. Je zegt dat mijn dochter vergiftigd werd... Wie beschuldig je van die misdaad ? ». Monte Cristo boog het hoofd. De man die hem zoveel kwaad en zoveel leed had aangedaan, was nu in zijn macht, doch hij voelde nog alleen medelijden met hem. « Haar stiefmoeder », zei hij eindelijk heel stil. « Wat ? ». Villefort was overeind gesprongen. « Bewijzen ! Ik eis terstond bewijzen! », schreeuwde hij.

(Wordt vervolgd.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Torpedo, de otter, heeft honger. Hij verlaat daarom de veilige hooiopper om in de vijver te geraken. Hij moet echter door het schietveld van de vijand...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHERO

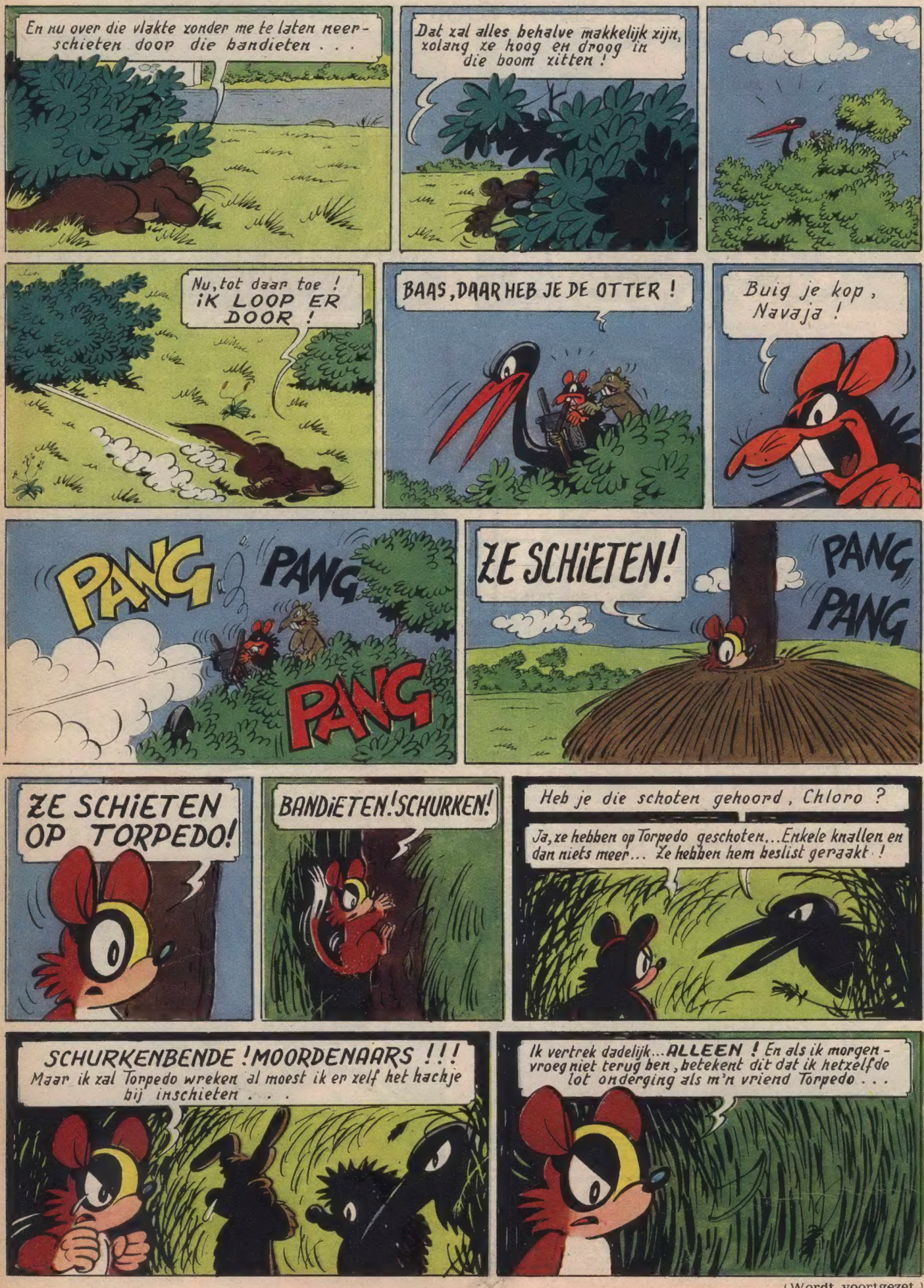

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

Fred en zijn vrienden wensten te allen prijze te ontsnappen aan de man in het zwart en zijn helpers, die hen gevangen hielden in de gang door de bergketen. Ze ontdekten het kerkhof van de dinosauriërs, het doel van hun tocht door de jungle. Geheimzinnige vliegtuigen lieten boven een onbekend dal valschermen neer...

NADAT Fred Leslie, Siburg en Blaines getuige waren geweest van die geheimzinnige parachutage boven het onbekende dal, besloten ze gedurende de rest van de nacht om de beurt de wacht op te trekken. Ze moesten niet alleen rekening houden met het feit dat Grosjak, eens hun spoor gevonden, een aanval zou wagen, doch tevens dat de dragers aan het muiten zouden slaan. Ze hielden immers niet op met bibberen en beven en angstig naar de geraamten te staren. Leslie zou eerst de wacht houden, terwijl Siburg en Blaines in hun slaapzak kropen om uit te rusten. Fred zette zich met het geweer op de knieën op de rand van de kuil, stak een Virginia op en keek naar het meer dat zich spiegelglad en stil voor hem uitstrekte.

ONWILLEKEURIG dacht hij steeds aan de vallei. Wat was er daar gaande ? Was er een verband tussen de vliegtuigen, de valschermen en Grosjak ? Fred Leslie trachtte de duisternis te doorboren, maar tevergeefs. De nacht vaagde alle omtrekken weg en dit maakte de overkant van het meer zo mogelijk nog geheimzinniger.

De tijd verliep traag. Fred rookte de ene sigaret na de andere en wachtte op het ogenblik dat hij door een van zijn vrienden zou afgelost worden. Hij wierp een oogslag op z'n armbanduurwerk : drie uur in de morgen. Het was dus tijd om Siburg te wekken die de wacht zou overnemen. Fred wou opstaan toen er achter z'n rug iets ritselde... Hij keerde zich om doch op dit zelfde ogenblik rees er een schaduw omhoog en een vreselijk zwaar gewicht kwam vlak op z'n schedel tetecht. Fred Leslie verloor het bewustzijn...

★

FRED ! Fred !

Die stem kwam doorheen een dikke rubberwand tot bij hem, zo scheen het Leslie althans. Hij opende de ogen en zag de omgeving die hem reeds vertrouwd was : de kuil met de geraamten van de dinosauriërs. Hij lag op de grond en wou zich oprichten. Dat gelukte hem echter niet. Het duurde een tijdje vooraleer hij er zich rekenschap van gaf dat hij aan handen en voeten geboeid was.

— Fred ! Fred !

Ditmaal was Fred er zeker van dat iemand hem riep. Het was Siburg. Hij draaide het hoofd om in de richting van de stem en zag zijn vrienden die, net als hij, stevig gekneveld op de grond lagen.

— Wat betekent dat ? vroeg hij met zwakke stem.

Siburg kronkelde en wrong zich om los te geraken en antwoordde :

— Wat dat betekent ? Ha, de dragers ! Ze hebben je eerst neergeslagen en dan hebben ze ons in de slaap overrompeld. Aan handen en voeten geboeid hebben ze ons achtergelaten... Kijk, wat er van ons reisgoed geworden is. Die schurken hebben al het eten en al de wapens meegenomen, het overige lieten ze ons ! Waar ze thans zijn ? Ja, dat vraag ik me ook af. « Curupiri », zeiden ze, en dat is het resultaat. Erg rooskleurig ziet het er voor ons niet uit. Matteo die zich tot hiertoe als een verstandige knaap gedroeg, heeft ten slotte ook schrik gekregen en koos de zijde van z'n stambroeders.

— Eerst en vooral moeten we ons van die koorden bevrijden, antwoordde Blaines en het scheen wel of hij had reeds een plan uitgebroed om uit de nesten te geraken. Daarna staan we voor de keuze : we laten onze dragers achter en trachten weer in de bewoonde wereld te geraken, of we zoeken onze dragers en slepen hen met geweld terug.

— Geweld heeft nog nooit tot een goed resultaat geleid, zei Fred schouderophalend. Tracht bijgelovige lieden, die bovendien doodsbang zijn, een ons gezond verstand bij te brengen ! Dat is onmogelijk. Ik denk dat we de eerste oplossing moeten kiezen. We weten nu waar het kerkhof juist ligt. We moeten te allen prijze San Coïmbra bereiken en vandaar uit naar New York telegraferen. Ze moeten ons versterking sturen en geld. Pas dan zijn we in staat naar hier terug te keren en dan zal Grosjak mogen dansen gelijk een duivel in een wijwatervat. Uiteindelijk zullen we hem overwinnen.

★

OP dit ogenblik vlamde er een rood licht door de kuil en iemand antwoordde :

GROSJAK SLAAT TOE

— Verkoop het vel van Boris Grosjak niet alvorens je het geschoten hebt !

Die stem... die knarsende stem die men best kon vergelijken met een vijl die over metaal gleed, kende Leslie maar al te goed. Fred draaide het hoofd naar de ingang van de kuil. Daar stond een groep mensen, enkelen droegen een fakkel, en in één van hen herkende Fred onmiddellijk de man in het zwart. Ditmaal was hij echter niet in het zwart gekleed, doch in khaki. Hij droeg z'n mitraillette schietensgereed.

— Verkoop het vel van Boris Grosjak niet alvorens je het geschoten hebt !...

— Haha, jullie meenden te ontsnappen ? Ik kende jullie doel immers en daar ik reeds geruime tijd in de streek verblijf, had ik de gelegenheid deze plaats te ontdekken, voor jullie een voet te Santa Coïmbra hadden gezet. Het was dus erg makkelijk jullie te vinden... Ik woonde de vlucht van jullie dragers bij en hier ben ik.

Geboeid als ze waren, moesten Fred en zijn vrienden machteloos luisteren... Ze waren aan hun vijand overgeleverd.

— Waarom wil je ons verhinderen onze opdracht uit te voeren ? Wij kwamen naar hier voor de fossielen, die je met je eigen ogen ziet liggen, en ik twijfel er aan of die jou kunnen interesseren ? Men hoeft je niet eens zo aandachtig te bekijken om te merken dat je er niet uitziet als een geleerde...

De man in het zwart grinnikte en vroeg na een korte pauze :

— Hoe zie ik er naar jouw mening uit, professor ?

— Hoe jij er uitziet, Grosjak ? bulderde Siburg, hoe jij er uitziet ? Daar is eenvoudig geen woord voor ! Je ziet er uit als een beurzensnijder... als een menseneter... Ja, precies als een menseneter uit de sprookjes van m'n kinderjaren.

— Dat beschouw ik als een compliment, professor Siburg. Maar de moderne menseneters houden er andere zeden en gebruiken op na dan in jouw kindertijd. Ze eten nu geen geen kleine kinderen meer op. Hun taak is heel wat belangrijker. Ik ben hier om mijn taak te volbrengen en jullie dinosauriërs laten me ijskoud. Indien ik jullie gevangen neem is dit slechts omdat ik niet kan dulden, dat jullie me in de weg lopen. Jullie hebben een taak, ik heb de mijne... Jullie zijn mijn gevangenen...

— Ha ? En wat ga je met ons doen ? vroeg Blaines.

— Wat ik met julile ga doen ? Dat zal je vroeg genoeg vernemen. Heb geen schrik. Ik vermoord jullie niet. Ten minste nu nog niet. Jullie zijn actief en intelligent en ik kan mensen van dat slag gebruiken. Jullie zullen me helpen, goedschiks of kwaadschiks. Weldra zal alles voor jullie duidelijk worden en zullen jullie mijn geheim kennen... Dan zullen jullie het waarschijnlijk beklagen naar hier te zijn gekomen want er zijn nu eenmaal geheimen die men beter niet kent...

VOLGENDE WEEK :

HET GEHEIM VAN HET VERLOREN DAL

DE FOUGA CM 170

DE FOUGA CM 170 is een opleidingstoestel dat in het leger gebruikt wordt en waarover de moniteurs eensgezind verklaren, dat het aan alle eisen voldoet.

Het bezit twee pilootposten in tandem geplaatst. Z'n snelheid bij het duiken bedraagt ongeveer 900 km per uur, bovendien is het uitstekend geschikt voor grote hoogten en zowel de piloot van tweede, als die van de eerste pilootzetel, geniet van een uitstekend uitzicht.

De FOUGA CM 170 is helemaal uit metaal, heeft twee reactiemotoren en een driewielig landingsgestel dat kan ingetrokken worden. Een rij luchtremmen (remmen die werken bij middel van de luchtdruk) staan op de extrados (boven) en de intrados (onder) de vleugel. Het profiel van de Fouga CM 170 is zeer fijn. De stuurhut, in het bovenste gedeelte van de romp, is in plexiglas en bestaat uit twee beweegbare delen. Ieder deel kan, in geval van nood, uitgeworpen worden. Het driewielig landingsgestel zorgt, bij het opstijgen en het landen, voor de stabiliteit van het toestel.

De twee reactiemotoren, Turbomeca van het type Marbore 2, waarmee de Fouga CM 170 uitgerust is, zitten in demonteerbare kielen in de romp, achter de vleugels. Twee reservoirs, die in de romp geplaatst zijn, en in het totaal 730 l. kerosine bevatten voeden de motoren. Twee bijkomende reservoirs van 130 l. ieder kunnen aan het uiteinde van de vleugel gehecht worden.

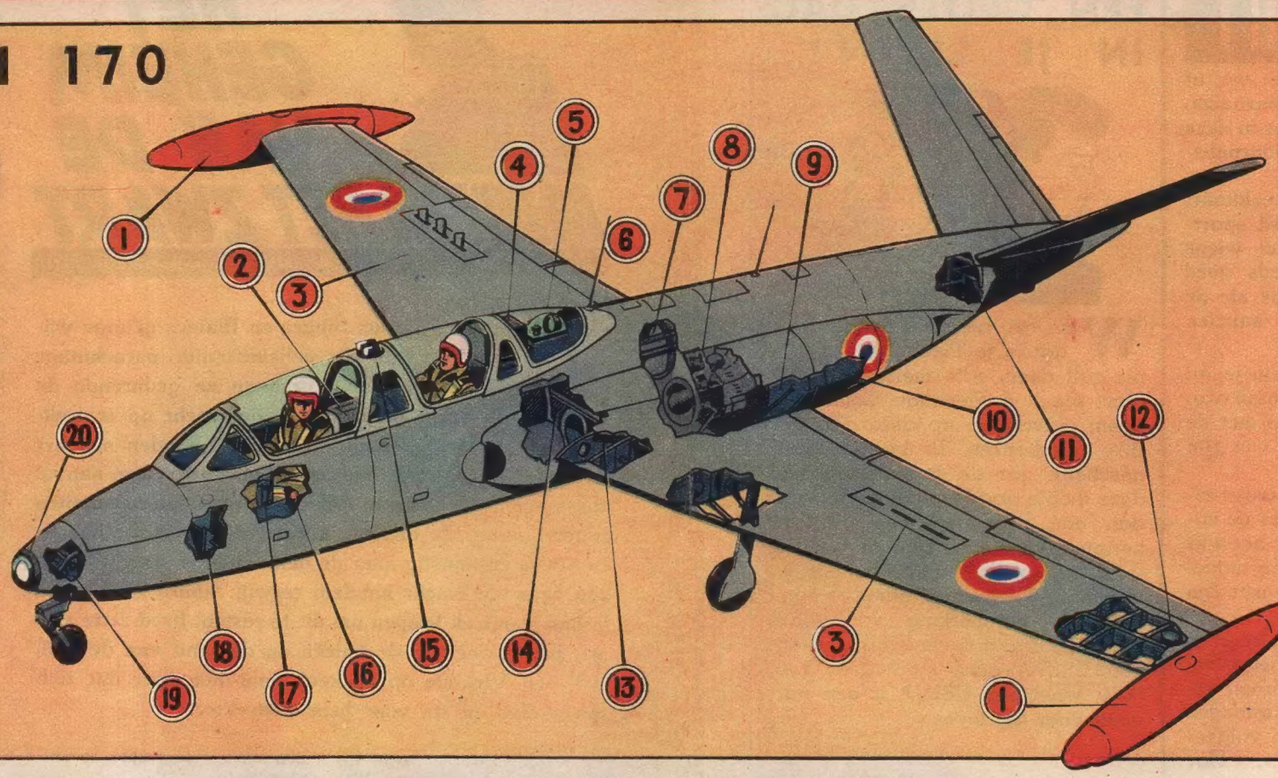

UITRUSTING

Er is in dit opleidingstoestel dus plaats voor twee piloten of beter, voor de leerling-piloot en de leraar. Beiden beschikken over al de nodige commando's en instrumenten, maar de prioriteit van de commando's berust in de handen van de moniteur, die in de tweede zetel plaats neemt. De beweegbare delen van de kooi in plexiglas openen naar omhoog en achteruit. Samengeperste lucht, die afgenomen wordt van de turboreacteurs, zorgt er voor dat de drukking in de stuurkajuit normaal blijft. Bovendien krijgt ieder piloot z'n eigen zuurstofvoorraad mee en dit maakt een vlucht op grote hoogte mogelijk.

EIGENSCHAPPEN EN PRESTATIES

Spanwijdte : 11,3 m. — Lengte : 9,8 m. — Hoogte : 2,8 m. — Met een gemiddeld gewicht (2.850 kg) bedraagt de snelheid 708 km per uur, het toestel kan tot op een hoogte van 6.000 m stijgen in 9' 30". — Practisch plafond : 10.500 m. — Om op te stijgen heeft het een piste van 540 m nodig. Met een gewicht van 3.100 kg heeft het om op te stijgen 650 m nodig en stijgt het tot 8.000 m in 17'.

VERKLARINGEN

1) Reservoirs op het uiteinde van de vleugel. — 2) Zuurstoffles. — 3) Luchtrem. — 4) Radio. — 5) Radiokompas. — 6) Radioantenne. — 7) Reservoir van kerosine (achteraan). — 8) Luchtinlaat. — 9) Verbrandingskamer. — 10) Straalpijp. — 11) Transmissie van de commando's (diepte en richting). — 12) Kompas. — 13) Handle van de luchtrem. — 14) Kerosinereservoir (vooraan). — 15) Gyroscoop voor de moniteur. — 16) Gashandle. — 17. Stuurknuppel (vooraan). — 18) Roer (vooraan). — 19) Systeem om het landingsgestel op te halen. — 20) Licht dat bij de landing gebruikt wordt.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan keert terug bij de houthakker aan wiens hoede hij Robrecht had toevertrouwd. Maar, de hut werd platgebrand en het kind is verdwenen...

(Wordt voortgezet.)

STEEKKAART

Voor 2 weken presenteerden we, of juister, stelde de bekende sportjournalist, Karel Van Wijnendaele, zich voor in deze steekkaartenreeks van bekende journalisten.

Vandaag publiceren we de steekkaart van een ander bekend en geliefd sportjournalist : Pol Jacquemyns, met wiens verschijning de TV-Kijkers reeds goed vertrouwd zijn en die nog steeds als de beste Vlaamse voetbaljournalist aanzien wordt.

GEBOREN te Drogenbos (30 November 1896), trapte in zijn jeugd op een bal, en speelde tijdens de vakantie toneel in de schuur van de hoeve De Boeck. Van toen af dateert zijn grote vriendschap met de bekende Vlaamse kunstschilder Felix De Boeck, die ongeveer van zijn leeftijd is.

Deed volledige Grieks-Latijnse Humanoria, wou naar de universiteit, toen in 1914 de oorlog uitbrak. Vijf jaar wachten om dan, na de militaire dienst, als een schacht college te lopen aan de hogeschool : het was hem te veel. Hij trad in de administratie, bleef er gedurende een tiental jaren, en ging dan over naar de journalistiek, een vak dat meer met zijn dynamisch karakter overeenstemde.

Sinds 25 jaar werkt hij samen met Karel Van Wijnendaele, eerst in « Sportwereld », later, na de versmelting van deze sportkrant met « Het Nieuwsblad » in dit laatste blad. Karel Van Wijnendaele is de nooit genoeg geprezen bard van de wielersport, Pol Jacquemyns daarentegen specialiseerde zich in de voetbalsport. Van zijn hand verschenen volgende boeken : « Onze Voetbalfiguren », « Voetballers van heden », « Hoe ik voetbal zie » en « Wilt U Sportjournalist worden ? ».

Samen met de liefde voor de sport, was hem ook de liefde voor het toneel bijgebleven, want als voorzitter van een plaatselijke toneelvereniging, schreef hij een revue, die ettelijke malen vóór een volle zaal werd gespeeld en waarvan de meest bekende liedjes thans nog te Drogenbos worden gezongen.

In de sportjournalistiek is Pol Jacquemyns een baanbreker geweest. Toen hij rond het jaar 1930 voor de eerste maal het technisch verslag van een voetbalwedstrijd door een beschouwend relaas verving, was zijn toenmalige redactiesecretaris wanhopig. De man vroeg zich af of Pol soms van Lotje getikt was ! Nu doen alle voetbalreporters het.

Vóór een vijftal jaar gekscheerden zijn confraters, omdat hij in de gewone en niet gespecialiseerde sportpers over duiven begon te schrijven. Maar inmiddels kunnen de Vlaamse volksbladen daar niet meer buiten, omdat met 225.000 duivenliefhebbers in ons land, deze sporttak tot een reuze-bedrijvigheid is uitgegroeid.

Toen Pol vijftig werd, organiseerden zijn vrienden en confraters een voetbalwedstrijd te zijner eer. Het is een zijner schoonste herinneringen.

Pol Jacquemyns slijt nu rustige dagen in zijn landelijk huis te Hove bij Antwerpen.

EEN GROTE DAG IN JE LEVEN !...

WELDRA breekt de dag aan, dat je je Plechtige Communie zult doen. Alle meisjes en jongens die hun Plechtige Communie doen, ontvangen op deze dag talrijke geschenken. Er bestaat geen geschenk dat de herinnering van deze mooie dag levendiger bewaart dan een uurwerk ! Een uurwerk herinnert eveneens aan de sympathie van peter, meter, ouders en vrienden. Geen enkel uurwerk komt beter in aanmerking voor deze plechtige dag dan een HELVA, want een HELVA gaat lang, zeer lang mee, want **een HELVA is een uurwerk voor het leven !**

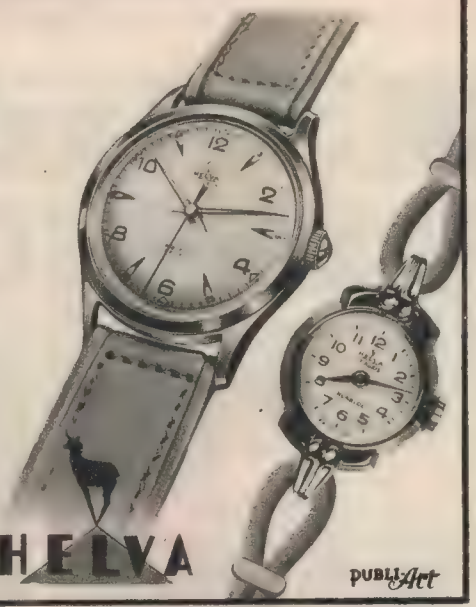

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De chef van de bandieten sleurde onze vriend Teddy mee naar een oud veldkapelleke, waar hij een afspraak heeft...

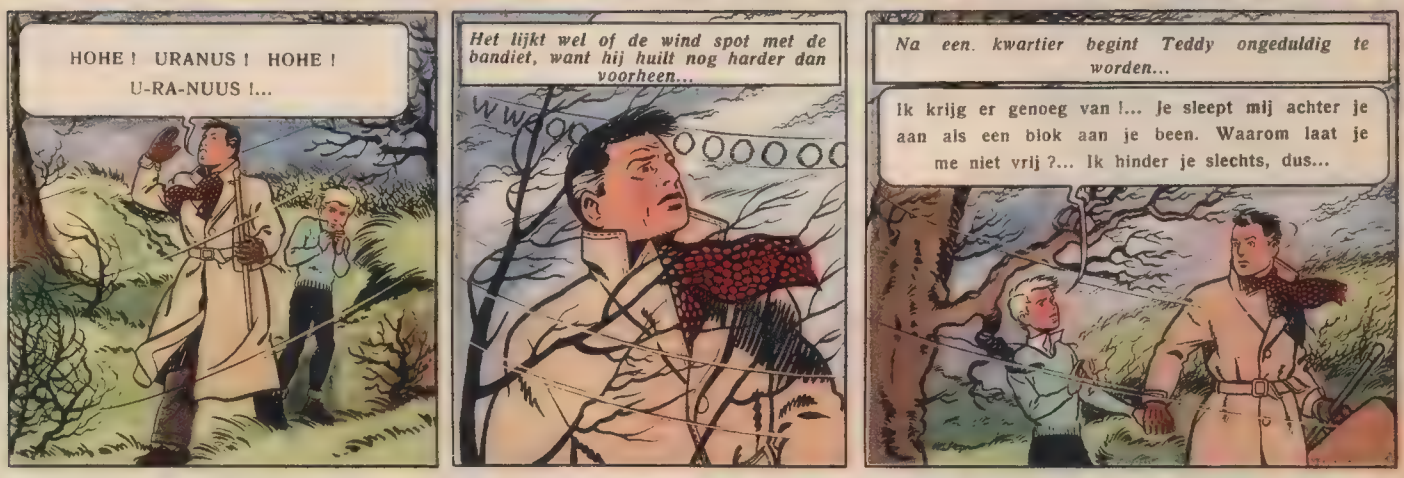

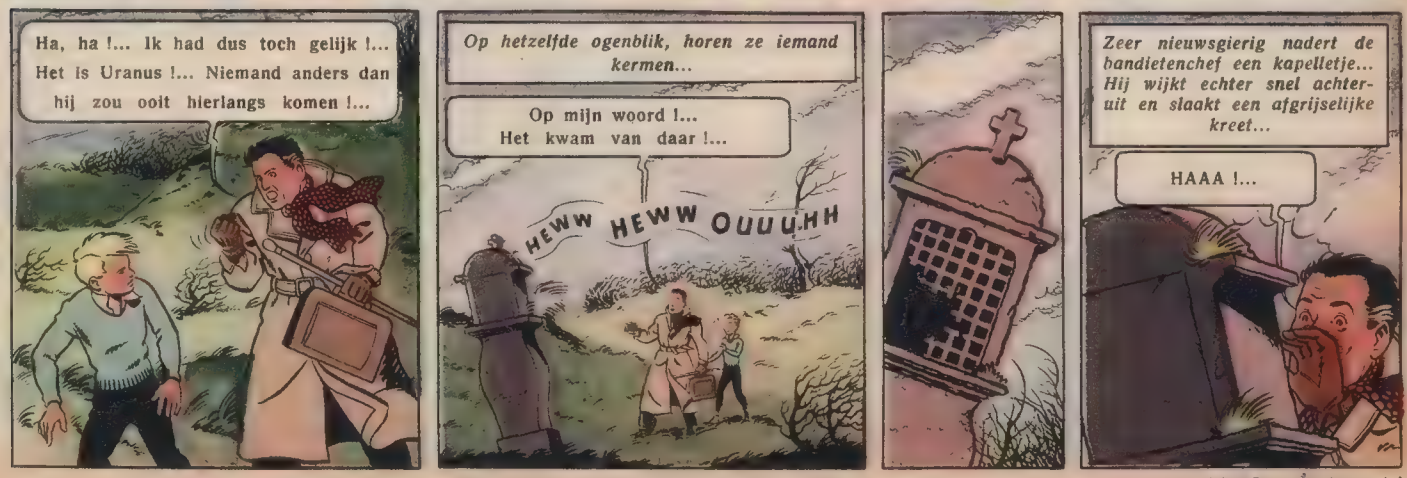

(Wordt voortgezet.)

KI DOE KING

de grote Chow Chow

GEDURENDE de eerste maanden van z'n leven was Ki Doe King mollig en rond als een beertje, hij was immers een chow chow of Chinese keeshond. Al de honden van dit ras zijn moedige, verstandige en zelfbewuste dieren. Ki Doe King had een mooie, dikke langharige pels, schuinstaande ogen, een afgeplatte snuit en een dikke staart netjes opgerold op z'n rug. Als hij hongerig was of slaap had, dan geeuwde hij en liet zijn purperkleurig gehemelte en tong zien.

KI DOE KING begon zich al spoedig te vervelen in de kleine keuken van een handelaar waar niemand op hem lette. Eens per dag kreeg hij een portie droge vis voorgezet. Z'n meester had nooit een goed woord of een streling voor hem over, maar moeder Chow Chow, die sedert jaren iedere dag de zware slede van meester Ting Tsi, de koopman, trok likte hem 's avonds zorgvuldig. Weldra moest Ki Doe King de keuken verlaten om met de zes andere honden, die de slede trokken, buiten te slapen bij alle weer.

Ting Tsi, de koopman, was er op uit geld te verdienen. Z'n honden aanzag hij uitsluitend als trekdieren die de kostbare stoffen moesten vervoeren die hij van dorp tot dorp, van huis tot huis verkocht. De dikke wollen stoffen waar de Chinezen uit het Noorden warme klederen van maken, die ze in het koudste seizoen over elkaar aantrekken, waren de specialiteit van Ting Tsi. Vermits de koopman geen nutteloze monden wou vullen, werd onze Ki Doe King al spoedig in de slede gezet, eerst op de laatste plaats tussen de oude Foe Jen, die nog heel sterk was, en moeder Chow Chow. Deze laatste moedigde hem aan met een blik en de jonge Ki Doe King begon uit alle macht mee te lopen en te trekken. Hoe vlugger de slede over de vlakte gleed, hoe prettiger hij het vond.

Met de kleine ogen neergeslagen, het haar rechtop, laag bij de grond liepen de honden heel de dag over de blinkende sneeuw. 's Avonds werd het moeilijker, ze waren moe, doodmoe en toch moesten ze nog voort. Ki Doe King maakte kennis met de zweep van de baas. Hij had echter vlug in de gaten dat zijn makker Sjoonam, die maar slapjes trok, er meer van kreeg. Op zekere dag moesten ze de slede over de weke sneeuw trekken. Moeder Chow trok tot ze niet meer kon en moedigde de jonge Ki Doe King steeds weer aan. De baas vloekte en sloeg meer dan gewoonlijk op Sjoonam, die zwakker en misschien ook niet zo moedig was dan de andere honden van het span. 's Avonds, toen ze doodmoe een dorp bereikten, stak Ting Tsi een poot van iedere hond in hun tuig, zodat ze niet weg konden en sleepte Sjoonam mee naar de herberg. Toen de honden een uur nadien nog geen eten hadden gekregen begonnen ze te huilen dat horen en zien verging.

De koopman kwam, maakte hen los en deelde hen een grote zak vlees uit dat nog lauw was. Ze blaften als gek en vochten om hun deel te krijgen. De smaak van dat vlees was nieuw voor Ki Doe King... Verzadigd groeven ze daarna een hol in de sneeuw en sliepen tot de volgende morgen. Ki Doe King knipperde een paar keer met zijn schuinstaande ogen hen vroeg zich af of hij al goed wakker was ? De baas spande hem vlak achter de leider in de slede, op de plaats van Sjoonam die spoorloos verdwenen was..

Misschien wisten moeder Chow en de oudere makkers van Ki Doe King wel wat er met Sjoonam was gebeurd. Het was immers het lot dat hen allemaal wachtte wanneer ze oud of ziek waren... En nochtans begroetten ze hun meester iedere morgen met een vrolijk geblaf want de vriendschap, de gehechtheid aan de mens was hen ingeboren.

TOEN Ki Doe King zijn meester twee jaar lang trouw gediend had, vestigde deze zich in een kleine winkel van de grote havenstad Sjangaï. De lange tocht naar Sjangaï werd op de rug van een kameel gedaan en Ki Doe King was de énige hond van het span die zijn meester mocht volgen. Dat kwam beslist omdat hij jong, groot en mooi was. In de grote stad voelde hij zich vreemd en onwennig. Hij volgde z'n meester op de voet en Ting Tsi toonde de hond aan iedere klant, in de hoop dat men hem zou kopen. Maar niemand had belangstelling voor een chow chow. Op een mooie dag stapte Ting Tsi in een draagstoel en liet zich naar het andere eind van de stad brengen. Ki Doe King volgde door eindeloze stegen met een woelige, bonte menigte, liep langs winkels en schreeuwerige kooplui, langs een kruispunt waar een tandarts « tanden trok zonder pijn » tot zijn meester stopte voor een opiumkit.

— Blijf hier braaf zitten, zei hij tot Ki Doe King, ik kom dadelijk terug.

Maar Ting Tsi keerde nooit terug. Ki Doe King was verlaten en voelde zich langsom zenuwachtiger en onrustiger. Je moet weten dat een Chinese keeshond, die er zo gesloten en rustig uitziet een zeer gevoelig, zenuwachtig dier is. Ki Doe King vergat van louter onrust om z'n meester z'n eigen honger en dorst. De dag verliep. Wat moest

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

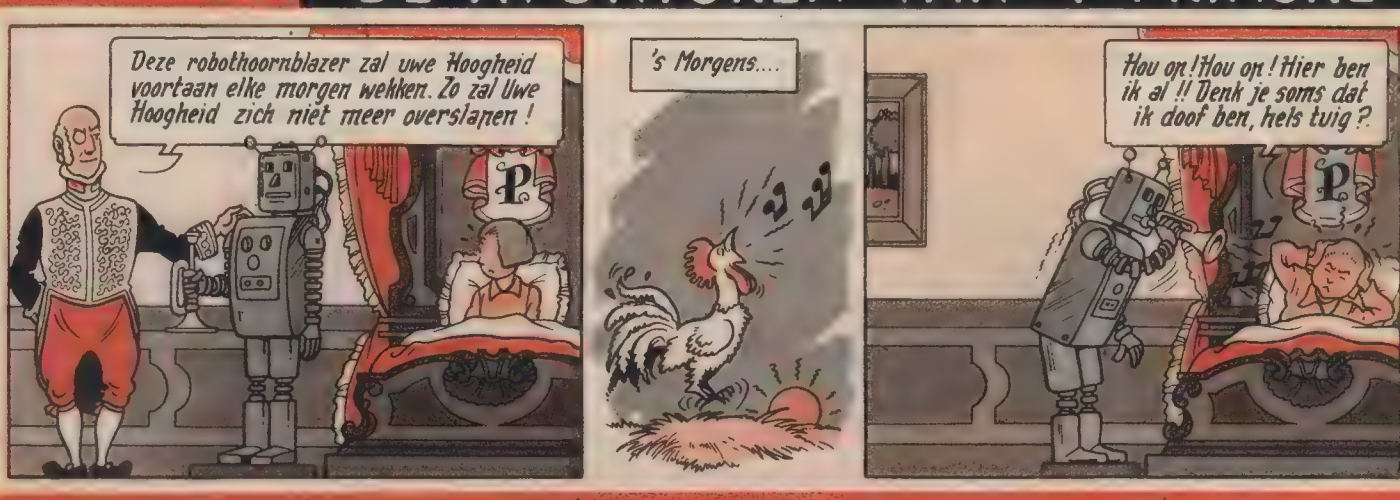

Een ware geschiedenis van G. LAVALLEE.
Geïllustreerd door FRED FUNCKEN.

hij doen ? De koopman zoeken ? Maar als die toch niets meer van hem weten wou ? En hoe hem terugvinden in die grote, vreemde stad ?

De volgende morgen hield Ki Doe King het niet meer uit van honger. De reuk van gestoofd vlees maakte hem duizelig. Hij bedelde hier en daar een stuk vlees of een stuk vis en tegen de avond kreeg hij van een klein meisje een stuk rijsttaart. Voor het overige moest hij z'n honger stillen met hetgeen hij in de vuilnisbelten vond. De derde dag ontmoette hij een grote, magere straathond met een grote, droge vis in de muil. Ki Doe King had ook honger en ze vochten verwoed om de vis. Ki Doe King was sterker en de magere straathond moest de benen nemen. Het toeval wilde nu, dat hij diezelfde hond tegen de middag opnieuw ontmoette doch niet alleen. Hij was in gezelschap van zeven of acht zwervende, magere, vuile bastaardhonden. Als ze Ki Doe King, de vreemdeling, gewaar werden, begonnen ze dreigend te grommen. Maar een echte chow chow wijkt niet. Ki Doe King velde de grote hond, die eerst op hem toekwam, met een slag van z'n gespierde poot neer en beet hem in de keel. Op dit ogenblik kwam er een ricksja door de straat. De Engelse diplomaat, die er in zat, keek met belangstelling naar de vechtende honden en gaf zijn boy het bevel de chow te halen...

— Het is een prachtige hond. Breng hem hier !

Maar de boy scheen daarvoor geen lust te hebben want chow chow's waren toen in China niet erg gegeerd.

— Doe wat ik je zeg !

De boy nam Ki Doe King bij z'n nekvel en trok hem in de ricksja. De eerste blik tussen de hond en de nieuwe meester gewisseld was beslissend. Ki Doe King had een ware meester gevonden en hij voelde zich onmiddellijk veilig. Het was eigenlijk een triomfantelijke overwinning voor hem !

De jonge Brit baadde en borstelde Ki Doe King, verbond zijn wonden en gaf hem een grote schotel rijst met gerookte vis. Met zijn fiere, zelfbewuste houding en zijn intelligente blik zag Ki Doe King er uit als een leeuw, al was zijn staart dan ook nog steeds boven op z'n rug gerold, net als toen hij nog door de sneeuwvlakten van het Noorden galoppeerde.

— Je hebt iets van een vos, een wolf, een beer en een leeuw, zei de nieuwe meester. Jij bent waarlijk geen gewone hond !

De jonge diplomaat keerde naar Londen terug en nam zijn hond mee. En zo kwam het dat onze chow chow van het ene elegante cocktail-party naar het andere ging en heel wat bewonderaars kreeg. Liefst van al zette hij zich op een marmeren vloer omdat de koude van het marmer hem aan zijn vaderland herinnerde. Het klimaat van Londen vond hij wel een beetje warm.

— Wat een prachtige, vriendelijke hond, zei iedereen. Men zou zeggen dat hij veel gezien heeft in zijn leven.

Ki Doe King bleef onbewogen bij die lof en indien hij zich hartsgrondig verveelde in een salon, als een goed opgevoede hond liet hij dit niet merken...

De rest kan je raden, of niet ? Rijke dames en deftige heren lieten Chinese chows naar Engeland komen en begonnen het ras te cultiveren. De chow chows kwamen in Europa zodanig in de mode, dat men hen in China « opnieuw ontdekte » en ook mooi vond ! De afstammelingen van Ki Doe King, de hond van de kleine stoffenkoopman uit Mandsjoerije toevallig door een Engelsman opgepikt in Sjangaï, kostten hun trotse bezitters een fortuin.

VOLGENDE ZONDAG IS HET MOEDERKENSDAG :

VERRAS JE MAMA MET EEN GESCHENKJE

DOE HAAR HET HELE JAAR GENOEGEN !

door graag voor haar boodschappen te doen !

EN VERGEET HET NIET : VRAAG IN IEDERE WINKEL DE FIJNE PRODUCTEN DIE OP HUN VERPAKKING EEN

KUIFJE'S BON

KLEVEN

Biscuits. Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier PILSBERG.	VANDENHEUVEL
American Orange Drink JU'CY — Spuitwater WHIP.	
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's Zeep.	PALMAFINA
Confituur en Diepgekoelde Groenten Frima.	MATERNE
Yoghurts, Babeurre, Verse, Gesteriliseerde en Gepralineerde Melk.	NOSTA
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder, Gevanillineerde Suiker, Zelfrijzend Bakmeel.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON

★

In ruil voor KUIFJE's BONS krijg je talrijke GESCHENKEN : Spelen, prentjes, reproducties van **DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST, KUIFJE's chromo's, prentkaarten KUIFJE, porte-monnaies, portefeuilles, enz., enz.**

Volgende week publiceren we de volledige lijst.

JE VINDT DE **KUIFJE's BONS** EVENEENS IN DE

ALBUMS VAN « DE LOMBARD UITGAVEN »

We herinneren er je aan, dat je je KUIFJE's BONS kan ruilen in de warenhuizen INNOVATION. — Voeg deze bon bij je collectie !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

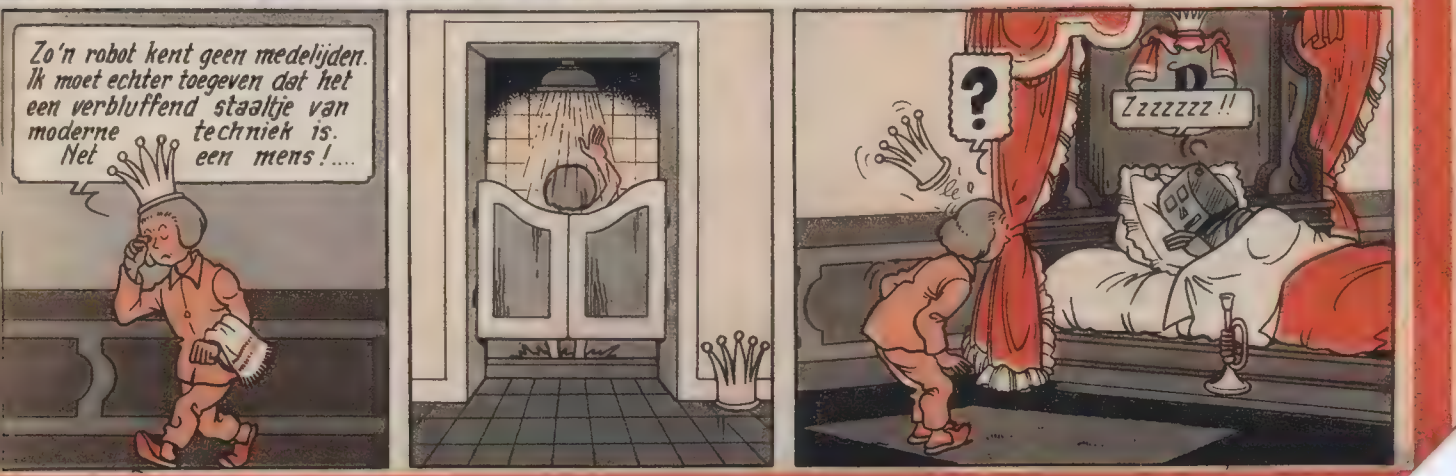

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Met zijn « Blauwe Driehoek » besluit Dan alle bestaande snelheidsrecords te verpulveren. Hij rekende echter buiten Sanders en Blyton...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik gaat naar de kelder, waar een onbekende hem rendez-vous gaf, en staat tegenover een Marsbewoner...

Wordt voortgezet.

EEN MACHINE OM DIEREN TE STRELEN

EEN kleine jongen, die ergens in Frankrijk woont, heeft gedacht aan het geluk van arme, verlaten honden en katten die door de Dierenbescherming worden opgepikt. « Die dieren », zo redeneerde de jongen, krijgen nu wel eten en drinken maar er is beslist niemand die tijd heeft om hen te strelen. »

En, hij maakte een « machine om dieren te strelen » ! Het is een doos waarin twee ronde borstels draaien. Het dier dat in de doos stapt wordt over de kop, hals en rug gestreeld door de borstels.. Volgens de berekeningen van de jonge uitvinder met het tere hart, kan zijn machine per dag 250 katten of honden strelen. Wat onze viervoeters van dit systeem denken weten we niet, maar misschien vinden ze het erg prettig.

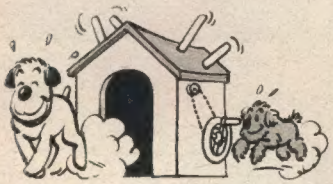

Om je te abonneren op het
WEEKBLAD KUIFJE
Om je te laten inschrijven in de
KUIFJE'S CLUB
Om je
KUIFJE'S BONS
om te ruilen.
Om de
KUIFJE'S ALBUMS
te kopen.
Kom je naar de
KUIFJE'S WINKEL,
in de **Lombardstraat, 24,**
BRUSSEL

HOEVEEL KOST EEN NIEUWE AUTO IN AMERIKA ?

HOEVEEL de auto's in België kosten, dat weet je wel ongeveer.

Interessant is het, de prijslijst eens te overlopen van de voornaamste Amerikaanse auto's in Amerika zelf :

I. Een Chevrolet kost naargelang de uitvoering van 1.685 tot 2.262 dollar.
II. Een Pontiac van 2.105 tot 2.691 dollar.
III. Een Buick van 2.035 tot 3.234 dollar.
IV. Een Oldsmobile van 2.090 tot 2.989 dollar.
V. Een Cadillac van 3.568 tot 5.895 dollar.
VI. Een Ford van 1.605 tot 2.391 dollar.
VII. Een Mercury van 2.015 tot 3.597 dollar.
VIII. Een Lincoln van 3.563 tot 4.072 dollar.
IX. Een Plymouth van 1.490 tot 1.931 dollar.
X. Een Dodge van 1.831 tot 2.521 dollar.
XI. Een De Soto van 2.268 tot 2.875 dollar.
XII. Een Chrysler van 2.412 tot 4.325 dollar.

Om die prijzen om te rekenen in franken, dien je te weten dat een dollar ongeveer vijftig frank waard is.

Een mooi kiekje van de vissershaven te Oostende. Enkele sloepen zijn de haven binnengelopen en de vis wordt oordeelkundig gekeurd alvorens hij afgeleverd wordt.

DE POST

Dit is de tandem-helicopter van de Amerikaanse Piasecki Helicopter Corp., die in het leger gebruikt wordt. Je kan zelf tellen hoeveel manschappen met volledige uitrusting en hoeveel jeeps er in éénmaal kunnen meegenomen worden.

FOTO'S VAN OP 2.000 METER HOOGTE

TIJDENS de jongste oorlog liet de Amerikaanse luchtmacht een reuzegroot electronisch blitztoestel van 40.000 W.s. in een vliegtuig inbouwen. Deze fotoblitz woog zomaar eventjes 2.000 kg. Men kon er luchtfoto's mee maken van op een hoogte van 2.000 meter met een belichtingstijd die kon geregeld worden tussen 1/200 tot 1/1.000 van een seconde. Met dit toestel werden talrijke foto's gemaakt tijdens de landing in Normandië.

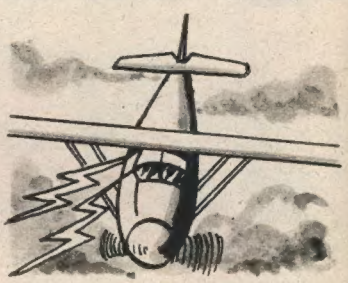

DE FRANSEN DRINKEN OOK BIER

FRANKRIJK staat natuurlijk in de vier hoeken van de wereld bekend als de grootste wijnproducent. Maar dat sluit niet uit dat men in Frankrijk ook tamelijk veel bier drinkt, jaarlijks 10 millioen hl. De bierbrouwerijen bevinden zich in hoofdzaak te Parijs en omgeving, en in het Noorden en Oosten van het land. De rest is verdeeld, en bevindt zich hetzij bij grote havens (Le Havre, Nantes, Bordeaux, Marseille). De toenemende consumptie van bier welke over de gehele wereld geconstateerd wordt is, in Frankrijk, te danken aan de verbetering van de kwaliteit, en aan het feit dat het bier nu in flesjes wordt getapt. Het bierverbruik neemt een enorme vlucht in de Franse koloniën door de toename van de koopkracht van de inlanders.

PAT RICK EN MASS TICK in

Mass Tick niesde. Het gewelf van de grot stortte in op het hoofd van onze vrienden en de schat van El Mocco...

Tijon

WEG MET DE PIJN

MEN heeft een middel gevonden om zieken een inspuiting te even zonder naald en zonder jn. De vloeistof wordt op de uid gespoten in een straal van /10 mm. diameter en met een nelheid van tweehonderd meter er seconde. Van zulk 'n inspui- ng voel je heus niks... alleen je ortemonnaie wordt er wat lich- er van, want één inspuiting kost ngeveer 3.500 frank !

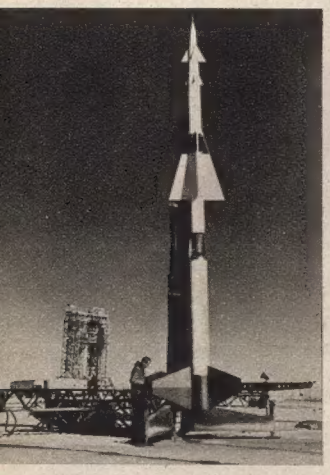

e « Douglas Nike » de modernste raket ter wereld.

EEN OUDE BOX

TWEE kleine jongens kwamen in een Londense fotohandel binnen en vroegen naar een occasie box. Er moest niet eens een objectief in steken als het maar een fatsoenlijk boxke was kon het volstaan.

Je kunt je wel voorstellen dat de fotograaf eigenaardig opkeek, een oude box, en dan zonder objectief ! Wat gingen die jongens daarmee aanvangen ? Hij vroeg hen naar het gebruik dat ze van dat boxke wilden maken, en toen kwam het er uit : een van de twee bewaarde in een oude box van zijn vader zijn witte muizen en de andere had nu ook witte muizen gekocht en was op zoek naar een aangepaste woning voor zijn diertjes...

WRAAK

HET gebeurde in Engeland. Een beroemd chirurg werd 's nachts uit zijn bed gehaald voor een rijk patient en dit zonder reden : de patient in kwestie had eenvoudig een lichte verkoudheid. De chirurg onderzocht de man echter en vroeg met somber gelaat : « Heb je je testament al gemaakt ? » — « Neen, dokter. Geloof je dat het nodig is ? » — Laat onmiddellijk je notaris roepen en ook je twee zonen ! » — « Dokter, meen je werkelijk dat ik zo zwaar ziek ben ? — « Neen, maar ik wil niet de énige domoor zijn die deze nacht door jouw uit z'n bed wordt gejaagd ! »

WAARVAN LEEFT EEN COMPONIST ?

PAUL HINDEMITH, een gekend modern componist, ontmoette voor enkele dagen een jeugdvriend die helemaal niets voelt voor muziek.

— Hoe gaat het je en wat doe je eigenlijk ? vroeg die vriend aan Hindemith.

— Ik componeer symphoniën, sonaten, enz.

— Wel heb je nou ooit ! En ben je tevreden ?

— Ja, ik ben tevreden, antwoordde Hindemith bescheiden.

— Nu, je ziet er ook tevreden uit maar, vertel me nou een keer eerlijk, waarvan leef jij eigenlijk ?

KOELBLOEDIGHEID

TWEE heren en een dame waren te gast in de berghut van de beroemde, Griekse berggids, Euriamos. Het Griekse gebergte is vergeven van slangen, en het was dus heel normaal dat er op een gegeven moment over slangen werd gesproken.

Euriamos vertelde dat het in deze streken meermaals gebeurt, dat een koe gebeten wordt door een giftige slang.

VOLGENS hem moest men de oorzaak daarvan zoeken in de drang die de slangen voelen naar melk.

— Het is een feit, zo ging de gids verder, dat er onder de plankenvloer en in de brede stenen muren van een kaashut steeds slangen huizen. Ik heb zelfs een herder gekend die zo'n slang afgericht heeft. Dagelijks zette hij op een bepaald uur een schoteltje melk neer voor de spleet, waar de slang huisde. Op korte tijd was ze zo tam geworden, dat ze terstond te voorschijn kwam, wanneer de herder floot. En op de duur liet ze zich zelfs opnemen, zonder ook maar het minste teken van onrust te tonen.

Verder vertelde de gids nog dat het niet zo lang geleden was, dat een vrouw van het dorp, die melk ging halen in haar stal, een slang zag drinken aan een emmer. Ze moet wat te brusk geweest zijn in haar pogingen om ze te verjagen, en werd gebeten.

Een van de heren zei, dat zulks niet te verwonderen was, gezien het gemis aan koelbloedigheid, van de vrouwen. En aldus ontwikkelde zich een gesprek over koelbloedigheid en dames. Elk der aanwezige vertegenwoordigers van het mannelijk geslacht deed er zijn schepje bij, om te bewijzen dat koelbloedigheid en vrouwen twee dingen zijn die niet kunnen samen gaan.

De dame zweeg natuurlijk, maar plots vroeg ze aan de gids of hij geen schoteltje melk kon neerzetten achter haar stoel.

Even keek de gids verbaasd naar de dame, maar toen hij echter haar bleek gezicht zag, stond hij rustig recht en ging het gevraagde halen. Hij plaatste het schoteltje melk niet ver van de stoel van de dame en langzaam zagen de aanwezigen een slang zich ontrollen aan het been van de dame, om dan naar de schotel met melk te glijden !

De slang was nog maar pas aan het drinken, of de gids sprong toe en maakte de slang van kant. Daarop draaide hij zich naar zijn gasten en zei :

— Mijne heren, ik denk dat we beter doen met over iets anders te spreken want deze dame bewees wat koelbloedigheid is !

Jan BALIS.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en Haddock verspeelden de trein, en het is deze trein waarmee professor Zonnebloem is weggereden...

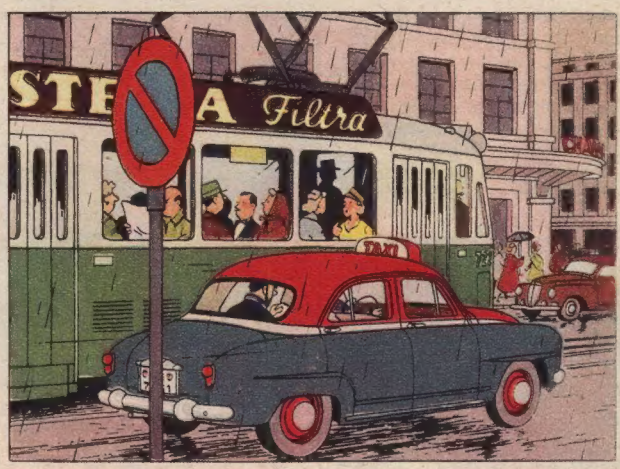

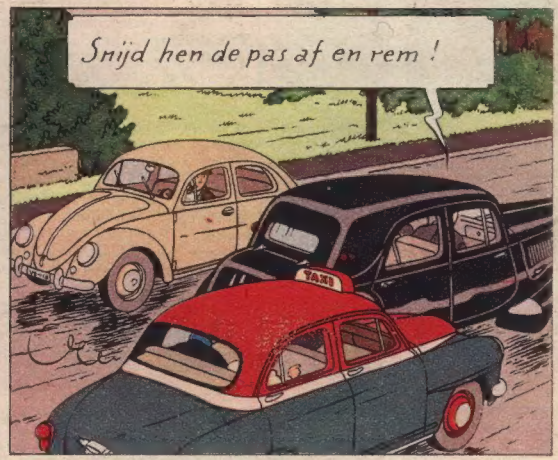

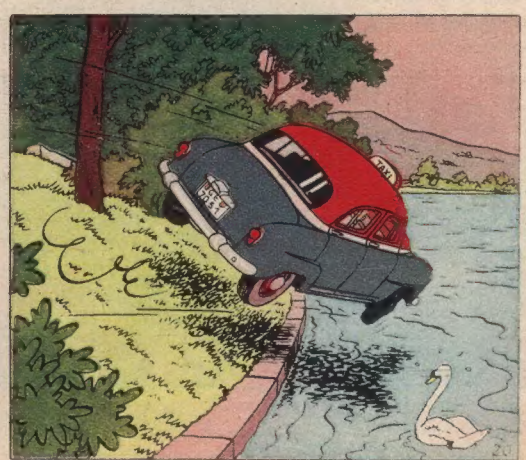

(Wordt voortgezet)